

2023-02-19 Liturgie morgendienst

votum en groet

ps.86:1 NPB (Hoor mij, HEER, blijf toch niet zwijgen)

Tien Woorden

ps.86:2,3 NPB (Goed bent U, aanbidswaardig)

gebed

lezen en tekst Psalm 88, afgewisseld met zingen van dezelfde psalm uit de Nieuwe Psalmberijming (NPB) (zie de bijlage voor de tekst van de NPB, in afwisseling met de lezing van Psalm 88)

voorspel melodie

lezen vs.1-4

zingen couplet 1

lezen vs.5-8

zingen couplet 2

lezen vs.9-11

zingen couplet 3

lezen vs.12-14

zingen couplet 4

lezen vs.15,16

zingen couplet 5

lezen vs.17-19

zingen couplet 6

Bediening van Gods Woord

ps.85:1 NPB (HEER, U was liefdevol voor Israël)

gebed

collecte

ps.85:3 NPB(God redt zijn volk)

zegen.

Lezing Psalm 88 NBV afgewisseld met het zingen van Psalm 88 nieuwe psalmberijming
orgelvers (organist speelt de melodie van Psalm 88)

Een lied, een psalm van de Korachieten. Voor de koorleider. Op de wijs van De rietpijp. Een beurtzang, een kunstig lied van de Ezrachiet Heman. HEER, God, mijn redder, overdag schreeuw ik het uit, 's nachts zit ik stil voor u neer. Laat mijn gebed u bereiken, luister naar mijn klagen, ik word door rampen bezocht, mijn leven nadert het dodenrijk.

1. Ik schreeuw het uit, ik roep U, HEER.

Mijn redder, geef een levensteken.

Mijn dagen vullen zich met smeken;

stil leg ik mij 's nachts voor U neer.

Mijn leven lang heb ik te kampen

met zware tegenslag en rampen.

Ik hoor bij wie afgedaald zijn in het graf, ik ben als een man aan het eind van zijn krachten, een naamloze dode, ik ben als een gesneuvelde in een massagraf, aan wie u niet langer denkt, losgerukt uit uw hand.

U hebt mij onder in de kuil gelegd, in het duister van de diepte, uw toorn drukt zwaar op mij, uw golven slaan over mij heen.

2. Alsof mijn eind gekomen is,

zo moe ben ik, ziek van ellende.

Ik lijk voor U een onbekende,

verloren in de duisternis.

Uw woede heeft mijn ziel bedolven,
beukt op mij in als hoge golven.

Bekenden hebt u van mij vervreemd, afgrijzen roep ik bij hen op, ik ben ingesloten en zie geen uitweg meer. Mijn ogen zijn dof van ellende, ik roep u aan, HEER, elke dag, en strek mijn handen naar u uit. Doet u aan doden wonderen, staan schimmen op om u te loven?

3. Ik dacht dat ik nog vrienden had,
maar iedereen heeft mij verstoten.
Ik zit in doodsangst opgesloten;
mijn oog is dof, mijn geest is mat.
HEER, radeloos roep ik naar boven.
Een dode kan U toch niet loven?

Komt uw liefde in het graf ter sprake of uw trouw in de afgrond? Weet men in de duisternis van uw wonderen of van uw weldaden in het land der vergetelheid? Daarom roep ik u om hulp, HEER, elke morgen nader ik u met mijn gebed.

4. Prijst iemand U vanuit het graf?
Spreken de doden van uw daden?
Ervaart het duister uw genade?
Wie weet daar van uw liefde af?
Maar ik roep U, HEER, elke morgen!
Waarom houdt U zich nog verborgen?

Waarom, HEER, verstoot u mij en verbergt u voor mij uw gelaat? Ik ben verzwakt, van jongs af in doodsgevaar, verbijsterd moet ik uw woede verduren.

5. Waarom toch, HEER, verstoot U mij?
Waarom wilt U niets van me weten,
lijkt U mijn ziel te zijn vergeten?
Ik ben verzwakt, de dood nabij.
U stelt mij sinds mijn kinderjaren
voortdurend bloot aan doodsgevaaren.

De gloed van uw toorn overweldigt mij, uw verschrikkingen maken mij sprakeloos, als water omringen ze mij, dag aan dag, van alle kanten sluiten ze mij in. Mijn beste vrienden hebt u van mij vervreemd, mijn enige metgezel is de duisternis.

6. Ik krimp onder uw toorn ineen.
Wanhopig dreig ik weg te zinken.
Uw onheil laat mij haast verdrinken,
sluit zich als water om mij heen.
U bant de vrienden uit mijn leven.
Ik ben door duisternis omgeven.